

SZAKOLCZAY LAJOS

Gondolj velem

Palimpszeszt az *Utak keresztje* verssoraiból

Kiss Benedek 70. születésnapjára

Csobbanj meg csillag, csillagom,
zsebbe agyamat rakhatom,
kaktusz tüskéiben létezek,
kikapcsolom az éneket.
Nyelvem alatt hány kriptabolt,
halott emberek laknak ott,
ingyen kínál vízzel a tó,
döglött kárász benne a szó.
A három gyertya csonkig ég,
s ennyi nekem mára elég.
Palestrina, Mozart vagy Bach?
Messze esik, messze marad.
Valaha király voltam én,
karácsonyol bennem a tél,
életem hús egy csonthegyen,
Te kegyes vagy, gondolj velem!
Amit kapok, zebre vágom,
hernyók rágnak koponyámon,
gyűrűvé görbül a halál,
őröl, egyvégtében darál.
Még egy öltés, kész az álom,
selyemtüll a szempilládon.
Uram, ha majd kertedbe hívsz
– láttál néhány vigalmat is –,
zendülhessen majd hegedű,
nóta, nehéz, rézveretű,
de rajtad az ének fátyol,
kibújok az éjszakából.
Csendítenek, harangoznak,
fölcaptam Micimackónak,
estémbe dőlök boldogan,
szép estém, kardom, vége van...

SZAKOLCZAY LAJOS (1941) irodalomtörténész, művészeti író. A *Kortárs* folyóirat volt szerkesztője. Legutóbbi művei: *Határtalan* (2011); *Sorsszerűség, álom, etika* (2012).